

Św. Józef

Biuletyn Mężczyzn
Świętego Józefa

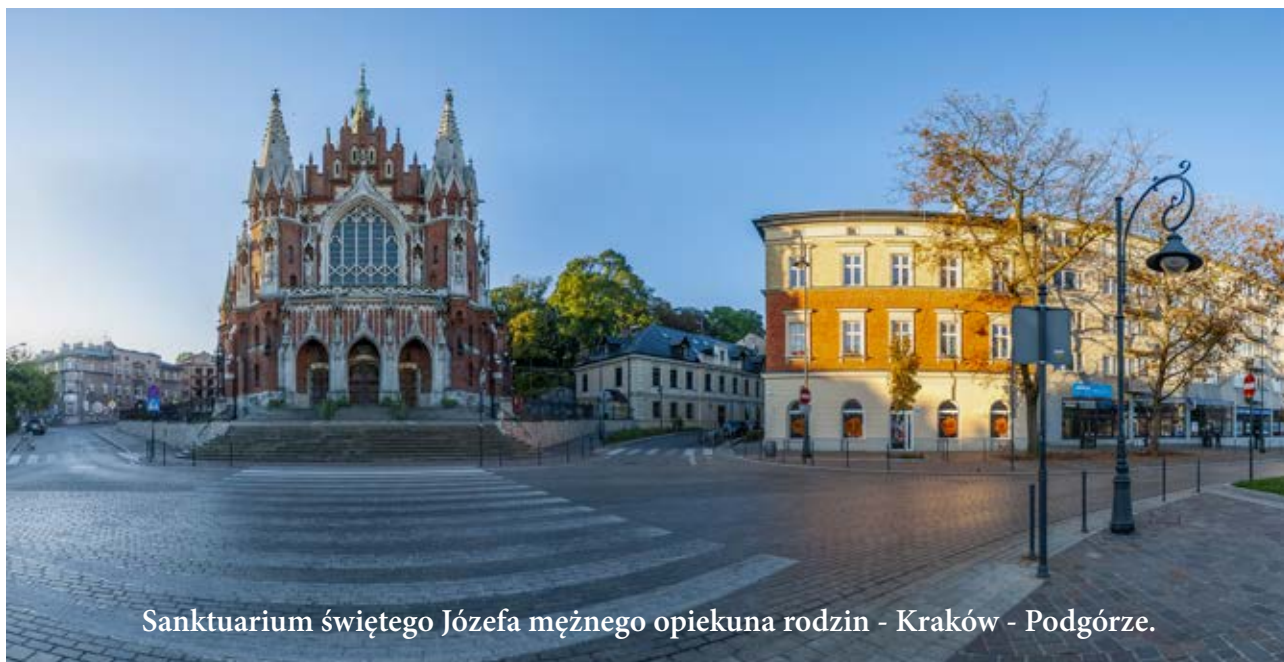
nr 20, kwiecień 2021

Familiaris consortio

19 marca br kościół parafialny w Krakowie Podgórzu, przy którym gromadzą się mężczyźni świętego Józefa, został podniesiony do godności Sanktuarium. Oficjalny tytuł brzmi: „Sanktuarium świętego Józefa męznego opiekuna rodzin”. Wierni czczą świętego Józefa jako patrona rodzin. Wskazują na to choćby wezwania z litanii: „Głowo Najświętszej Rodziny”, „Ozdoba życia rodzinnego”, „Podpora rodzin”. Papież Franciszek w ustanowiony przez siebie rok świętego Józefa wpisał inną inicjatywę jaką jest rok rodziny. Podobne wydarzenie było ogłoszone przez świętego Jana Pawła II w 1994 roku. Lata poświęcone rodzinie przeżywane w Kościele

w tak krótkim okresie czasu wskazują z jednej strony na niezwykle znaczenie tej podstawowej komórki społecznej jak również na dotykające ją problemy. Rodzina w minionych dziesięcioleciach jest przedmiotem szczególnej troski Kościoła o czym świadczą wspomniane „lata rodziny” jak również dwa synody i wiele papieskich dokumentów i wypowiedzi na ten temat. Sobór Watykański II w Konstytucji *Gaudium et spes* zawiera kilka punktów poświęconych wspólnocie małżeńskiej. Papież Paweł VI pisze encyklikę *Humanae vitae*. Jan Paweł II pisze List do rodzin i adhortację *Familiaris consortio*, która jest owocem synodu. Papież Franciszek zostawia inny owoc dwuletniego synodu jakim jest adhortacja *Amoris Laetitia*. Dlatego zachęcam do medytacji nad kilkoma fragmentami z nauczania Kościoła.

x. Mirosław Żak

Sanktuarium świętego Józefa męznego opiekuna rodzin - Kraków - Podgórze.

Rodzina drogą Kościoła

2. Pośród tych wielu dróg *rodzina jest drogą pierwszą i z wielu względów najważniejszą*. Jest drogą powszechną, pozostając za każdym razem drogą szczególną, jedyną i niepowtarzalną, tak jak niepowtarzalny jest każdy człowiek. Rodzina jest tą drogą, od której nie może on się odłączyć. Wszak normalnie każdy z nas w rodzinie przychodzi na świat, można więc powiedzieć, że rodzinie zawdzięcza sam fakt bycia człowiekiem. A jeśli w tym przyjsciu na świat oraz we wchodzeniu w świat człowiekowi brakuje rodziny, to jest to zawsze wyłom i brak nad wyraz niepokojący i bolesny, który potem ciąży na całym życiu. Tak więc Kościół ogarnia swą macierzyńską troską wszystkich, którzy znajdują się w takich sytuacjach, ponieważ dobrze wie, że rodzina spełnia funkcję podstawową. *Wie on ponadto, iż człowiek wychodzi z rodziny, aby z kolei w nowej rodzinie urzeczywistnić swe życiowe powołanie*. Ale nawet kiedy wybiera życie w samotności — to i tutaj rodzina pozostaje wciąż jak gdyby jego egzystencjalnym horyzontem jako ta podstawowa wspólnota, na której opiera się całe życie społeczne człowieka w różnych wymiarach aż do najrozleglejszych. Czyż nie mówimy również o „rodzinie

ludzkiej”, mając na myśli wszystkich na świecie żyjących ludzi? Rodzina bierze początek w miłości, jaką Stwórca ogarnia stworzony świat, co wyraziło się już „na początku”, w Księdze Rodzaju (1,1), a co w słowach Chrystusa w Ewangelii znalazło przewyższające wszystko potwierdzenie: „Tak [...] Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3,16). *Syn Jednorodzony, współistotny Ojcu, „Bóg z Boga i Światłość ze Światłości”, wszedł w dzieje ludzi poprzez rodzinę: „przez wcielenie swoje zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem*. Ludzkimi rękoma pracował, [...] ludzkim sercem kochał, urodzony z Maryi Dziewicy, stał się prawdziwie jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu”. Skoro więc Chrystus „objawia się w pełni człowieka samemu człowiekowi”, czyni to naprzód w rodzinie i poprzez rodzinę, w której zechciał narodzić się by wzrastać. Wiadomo, że Odkupiciel znaczną część swego życia pozostawał w ukryciu nazaretańskim, będąc „posłusznym” (por. Łk 2,51) jako „Syn Człowieczy” swej Matce Maryi i Józefowi cieśli. Czyż to synowskie „posłuszeństwo” nie jest już pierwszym wymiarem posłuszeństwa Ojcu „aż do śmierci” (Flp 2,8), przez które odkupił świat? *Tak więc Boska tajemnica Wcielenia Słowa pozostaje w ścisłym związku z ludzką rodziną*. Nie tylko z tą jedną, nazaretańską, ale w jakiś sposób z każdą rodziną, podobnie jak Sobór Watykański II mówi, że Syn Boży

przez swoje Wcielenie „zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem”. Kościół, idąc za Chrystusem, który „przyszedł” na świat, „aby służyć” (Mt 20,28), uważa służbę rodzinie za jedno ze swych najistotniejszych zadań — i w tym znaczeniu zarówno człowiek, jak i rodzina są „drogą Kościoła”.

Jan Paweł II na rok rodziny 1994

Męczyzna jako mąż i ojciec

25. Wewnątrz komunii-wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej mężczyzna jest powołany, aby żył w świadomości swego daru oraz roli męża i ojca.

W małżonce widzi mężczyzna wypełnienie się zamyśłu Bożego: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc”, i swoim czyni okrzyk Adama, pierwszego oblubieńca: „Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała!”. Prawdziwa miłość małżeńska zakłada i wymaga, aby mężczyzna żywił głęboki szacunek dla równej godności kobiety: „Nie jesteś jej panem — pisze św. Ambroży — lecz mężem, nie służącą otrzymałeś, ale żonę ... Odpłać życzliwością za życzliwość, miłość wynagrodź miłością”. Mężczyzna winien żyć ze swą żoną „w szczególnej formie przyjaźni osób”. A chrześcijanin jest powołany do rozwijania nowej postawy miłości, okazując w ten sposób swej własnej oblubienicy miłość subtelną i mocną zarazem, jaką Chrystus żywi do Kościoła.

Miłość do małżonki, która została matką, i miłość do dzieci są dla mężczyzny naturalną drogą do zrozumienia i urzeczywistnienia swego ojcostwa. Nade wszystko tam, gdzie warunki społeczne i kulturalne łatwo skłaniają ojca do pewnego uwolnienia się od zobowiązań wobec rodziny i do mniejszego udziału w wychowaniu dzieci, konieczne jest odzyskanie społecznego przekonania, że miejsce i zadanie ojca w rodzinie i dla rodziny mają wagę jedyną i niezastąpioną. Jak uczy doświadczenie, nieobecność ojca powoduje zachwianie równowagi psychicznej i moralnej oraz znaczne trudności w stosunkach rodzinnych, podobnie jak, w okolicznościach przeciwnych, przytłaczająca obecność ojca, zwłaszcza tam, gdzie występuje już zjawisko tzw. „machizmu”, czyli nadużywanie przewagi uprawnień męskich, które upokarzają kobiety i nie pozwalają na rozwój zdrowych stosunków rodzinnych. Mężczyzna, ukazując i przeżywając na ziemi ojcostwo samego Boga, powołany jest do zabezpieczenia równego rozwoju wszystkim członkom rodziny. Spełni to zadanie przez wielkoduszną odpowiedzialność za życie poczęte pod sercem matki, przez troskliwe pełnienie obowiązku wychowania, dzielonego ze współmałżonką, przez pracę, która nigdy nie rozbija rodziny, ale utwierdza ją w spójni i stałości, przez dawanie świadectwa dojrzałego życia chrześcijańskiego, które skutecznie wprowadza dzieci w żywe doświadczenie Chrystusa i Kościoła.

Jan Paweł II, Familiaris consortio, 1981

Wzajemny dar

72. Sakrament małżeństwa nie jest umową społeczną, pustym rytuałem lub jedynie zewnętrznym znakiem zaręczyn. Sakrament jest darem dla uświęcenia i zbawienia małżonków, ponieważ „poprzez sakramentalny znak, ich wzajemna przynależność jest rzeczywistym obrazem samego stosunku Chrystusa do Kościoła. Małżonkowie są zatem stałym przypomnieniem dla Kościoła tego, co dokonało się na Krzyżu; wzajemnie dla siebie i dla dzieci są świadkami zbawienia, którego uczestnikami stali się poprzez sakrament”. Małżeństwo jest powołaniem, gdyż jest odpowiedzią na specyficzne wezwanie do przeżywania miłości małżeńskiej jako niedoskonałego znaku miłości między Chrystusem a Kościołem. W związku z tym, decyzja o zawarciu małżeństwa i założeniu rodziny powinna być owocem rozeznania powołania.

73. „Wzajemny dar, konstytutywny dla sakramentalnego małżeństwa jest zakorzeniony w łasce chrztu, ustanawiającego fundamentalne przymierze każdej osoby z Chrystusem w Kościele. Przyjmując siebie nawzajem i za łaską Chrystusa, nowożeńcy przyrzekają sobie całkowite wzajemne oddanie, wierność i otwartość na życie. Za elementy konstytutywne małżeństwa uznają oni dary, jakimi obdarza ich Bóg, podejmując na serio swoje wzajemne zobowiązanie, w Jego imię i wobec Kościoła. Otóż w wierze możliwe jest podjęcie dóbr małżeństwa jako zobowiązania łatwiejszego do uniesienia dzięki pomocy łaski sakramentu. [...] Dlatego spojrzenie Kościoła kieruje się na małżonków, jako na serce całej rodziny, która także kieruje swoje spojrzenie ku Jezusowi”. Sakrament nie jest „czymś” lub jakimś „przymusem”, ponieważ w rzeczywistości sam Chrystus przez sakrament małżeństwa „pozostaje z nimi, daje im moc pójścia za Nim i wzięcia na siebie swojego krzyża, podnoszenia się po upadkach, przebaczenia sobie wzajemnie, wzajemnego noszenia swoich ciężarów”. Małżeństwo chrześcijańskie jest znakiem, który nie tylko wskazuje, jak bardzo Chrystus umiłował Kościół w przymierzu przypiętowanym na krzyżu, ale uobecnia tę miłość w komunii małżonków. Poprzez złączenie ich w jedno ciało reprezentuje ono zaślubiny Syna Bożego z naturą ludzką. Dlatego „w radościach ich miłości i życia rodzinnego daje im już tutaj przedsmak uczyty Godów Baranka”. Chociaż „analogia pomiędzy parami: mąż-żona oraz Chrystus-Kościół” jest „analogią niedoskonałą”, to zachęca ona, by błagać Boga, aby wlał swoją własną miłość w ograniczenia relacji małżeńskich.

Franciszek Amoris Laetitia

Z życia męskich wspólnot i ruchów

21 kwietnia 2021. - Nasze kolejne duże spotkanie w Kamieniopolu:

Temat: **“Wzorzec męskości - inspiracja św. Józefa”** przybliży nam ks. dr Przemysław Sawa prezbiter Diecezji Bielsko-Żywieckiej (święcenia w 2001 roku). Założyciel i przełożony generalny Szkoły Ewangelizacji Cyryl i Metody. Adiunkt na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Doktor nauk teologicznych. Misjonarz miłosierdzia..

Męskość nie kojarzy się nam z czułością... a jednak.

Zapraszamy Szczegóły spotkania dostępne na stronie: mezczyzni.net

15 maja 2021

Święty Józef, mąż i ojciec. José H. Prado Flores - teolog katolicki, biblista, lider i założyciel międzynarodowej sieci Szkół Ewangelizacji Świętego Andrzeja.

Sesja internetowa w języku polskim: Data i godziny: 15 maja 2021, godz 17:00 - 21:00 Koszt udziału: 30 zł

<http://mezczyzni.net/main/spotkania/spotkania-online/1036-2021-04-17-22-26-11>

17 maja 2021

Mężczyzna Duchowy lider w rodzinie - Charles Whitehead - liderem Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, oraz liderem ekumenicznego ruchu mężczyzn "Harvesters" w Wielkiej Brytanii. Sesja internetowa 21:00-23:00

18 września 2021

5 jubileuszowe Obleźenie Jasnej Góry.

Zapraszamy!

13-17 października

2 Międzynarodowe Obleźenie Wiecznego Miasta Rzymu – gość spotkania: Ralph Martin

Zatroszczmy się finansowo o Stowarzyszenie. Wszystkie formy wsparcia podane są na stronie internetowej <http://mezczyzni.net/main/o-nas/wsparcie-mj>

Zapraszamy do programu 72h o Zmartwychwstałego Życia. Podejmijmy wyzwanie podejmując wzajemne zobowiązanie oddając Bogu 72 godziny rocznie

Zespół redakcyjny:

Ks. Mirosław Żak, Andrzej Lewek, Krzysztof Kantorski

Skład: t; Zdjęcia: stock-adobe, w winiecie wykorzystany Fragment ikony św. Józefa napisanej w klasztorze Sióstr Karmelitanek Bosych w Kielcach

Adres redakcji:

Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa. ul. Zamoyskiego 2, 30-523 Kraków

e-mail: biuletyn@mezczyzni.net strona internetowa: www.biuletyn.mezczyzni.net

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego MŚJ